

Sygn. akt VI GC 592/16/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: st. sekr. sądowy Aleksandra Nyga

po rozpoznaniu w dniu 3 listopada 2016 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa: S. J.

przeciwko: (...) Sp. z o.o. w G.

o zapłatę

- 1) zasądza od pozwanego (...) Sp. z o.o. w G. na rzecz powoda S. J. kwotę 13 782,15 zł (trzydzieści tysięcy siedemset osiemdziesiąt dwa złote piętnaście groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 24 lipca 2015 r. do dnia zapłaty;
- 2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3 107 zł (trzy tysiące sto siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
- 3) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 11 457,45 zł (jedenaście tysięcy czterysta pięćdziesiąt siedem złotych czterdzieści pięć groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 16 lipca 2015 r. do dnia zapłaty;
- 4) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2 990 zł (dwa tysiące dziewięćset dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 592/16/3

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 listopada 2015 roku (data prezentaty Sądu) powód S. J. wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) Sp. z o.o. w G. kwoty 13 782,15 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania

W sprawie połączonej o sygnaturze akt **VI GC 593/16/3**, pozwem z dnia 25 listopada 2015 roku (data prezentaty Sądu) powód S. J. wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) Sp. z o.o. w G. kwoty 11 457,45 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania

Powód w uzasadnieniu obu spraw wskazał, że pozwana zleciła L. T. (1) wykonanie usług koparką dwudrożną. Pierwotny wierzyciel wykonał zlecenie na rzecz pozwanej, co zostało potwierdzone raportami dziennymi pracy sprzętu. Za wykonane usługi wystawił on faktury VAT, których pozwana nie zapłaciła. Pozwana została wezwana do zapłaty jednakże nie uregulowała zobowiązania. Powód wyjaśnił, że stał się wierzycielem pozwanej w następstwie

dokonania z powodem cesji wierzytelności, obejmujące wierzytelności wynikające z niezapłaconych przez pozwaną faktur VAT. Pozwana o przedmiotowych cesjach została zawiadomiona. Powód wezwał pozwaną do zapłaty, pozwana jednak nie zapłaciła.

W dniu 30 marca 2016 roku Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy wydał w sprawie VI GNC 3113/15/5 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym zasądził zgodnie z żądaniem pozwu (późniejsza sygn. akt **VI GC 592/16/3**).

W dniu 29 marca 2016 roku Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy wydał w sprawie VI GNC 3111/15/5 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym zasądził zgodnie z żądaniem pozwu (późniejsza sygn. akt **VI GC 593/16/3**).

W przepisany terminie pozwana (...) Sp. z o.o. w G. wniosła sprzeciw od w/w nakazów zapłaty zaskarżając je w całości, wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu obu spraw pozwana w pierwszej kolejności zaprzeczyła istnieniu zobowiązania pozwanej względem L. T. (1) zarówno, co do zasady, jak i wysokości. Zakwestionowała aby zawierała umowę z L. T. (1) wobec czego również powód nie mógł nabyć od niego wierzytelności. Pozwana za bezzasadne uznała działanie L. T. (1), który wystawił faktury VAT, które w żaden sposób nie uzasadniają istnienia zobowiązania ani jego wysokości. Pozwana zakwestionowała ponadto wykonanie przez L. T. (1) jakichkolwiek prac.

Sąd ustalił, co następuje:

W sprawie o sygn. akt VI GC 592/16/3

Pozwana w dniu 15 czerwca 2015 r. zleciła L. T. (1) wykonanie usług koparką dwudrożną z obsługą – w miejscowości S. (I. kol. 062 naprawa przejazdu na linii kolejowej) wraz z transportem. Przyjęto, że prace będą miały miejsce w okresie od dnia 15 czerwca – 23 czerwca 2015 r. Zakres prac obejmować miał roboty torowe i okołotorowe.

Ustalono, że fakturowanie za pracę sprzętu odbywać się będzie w cyklu -7 dni pracy z terminem 30 dni. Strony przyjęły stawkę za pracę koparki w wysokości 135,00 zł netto za godzinę pracy. Warunki zlecenia L. T. (1) ustalał z przedstawicielami pozwanej, tj. panem (...), O. oraz W..

Dowód: umowa zlecenia (k.7), zeznania świadka L. T. (1) (k.72-73).

L. T. (1) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą Przedsiębiorstwo (...) L. T. (1) wykonał na rzecz pozwanej (...) Sp. z o.o. w G. (w oparciu umowę zlecenia z dnia 15 czerwca 2015 r.) usługi koparką dwudrożną. Usługę wykonywał jego pracownik A. D.. Pracownik w ramach zlecenia przepracował w/w koparką łącznie 83 godziny. Za wykonane usługi (...) wystawił fakturę VAT nr (...) z dnia 23 czerwca 2015 r. na kwotę 13 782,15 zł. L. T. (1) prawidłowo wykonał przedmiot umowy. Pozwana nie zgłaszała zastrzeżeń w zakresie wykonanej usługi. Pomimo wystosowania przez L. T. (1) wezwania do zapłaty pozwana nie uregulowała w całości swojego zobowiązania wynikającego z faktury VAT nr (...).

Dowód: umowa zlecenia (k.7), zeznania świadka L. T. (1) (k.72-73), raporty pracy sprzętu (k.8-11), faktura VAT (k.12), wezwanie do zapłaty (k.13) wraz z potwierdzeniem nadania (k.14) i wydrukiem śledzenia przesyłki (k.15),

Powód S. J. na podstawie umowy powierniczego przelewu wierzytelności nr (...) z dnia 18 listopada 2015 r. dokonanej z L. T. (1) nabył wierzytelność wynikającą z faktury VAT nr (...). wraz z wszelkimi prawami, które są z tą wierzytelnością związane.

Dowód: cesja (k.16) wraz z załącznikiem nr 1 (k.16v), umowa powierniczego przelewu wierzytelności (k. 17-18) z załącznikiem nr 2 (k.19).

Powód S. J. wezwał pozwaną (...) Sp. z o.o. w G. do zapłaty kwoty wynikającej z faktury VAT nr (...). Pozwana nie zapłaciła.

Dowód: wezwanie do zapłaty (k.20-20v) wraz z potwierdzeniem nadania (k.21).

W sprawie o sygn. akt VI GC 593/16/3

Pozwana w dniu 5 czerwca 2015 r. zleciła L. T. (1) wykonanie usług koparką dwudrożną z obsługą – w miejscowości P. (naprawa przejazdu na linii kolejowej nr. 181 w km 199+800) wraz z transportem. Przyjęto, że prace będą miały miejsce w okresie od dnia 8 czerwca – 13 czerwca 2015 r. Zakres prac obejmować miał roboty torowe i okółotorowe. Przyjęto, że fakturowanie za pracę sprzętu odbywać się będzie w cyklu -7 dni pracy z terminem zapłaty 30 dni. Strony przyjęły stawkę za pracę koparkę w wysokości 135,00 zł netto za godzinę pracy. Warunki zlecenia L. T. (1) ustalał z przedstawicielami pozwanej, tj. panem (...)O. oraz W..

Dowód: umowa zlecenia (k.7), zeznania świadka L. T. (1) (k.72-73 akta VI GC 592/16/3).

L. T. (1) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą Przedsiębiorstwo (...) L. T. (2) wykonał na rzecz pozwanej (...) Sp. z o.o. w G. (w oparciu umowę zlecenia z dnia 5 czerwca 2015 r.) usługi koparką dwudrożną. Usługę wykonywał jego pracownik A. D.. Pracownik w ramach zlecenia przepracował w/w koparką łącznie 69 godziny. Za wykonane usługi (...) wystawił fakturę VAT nr (...) z dnia 15 czerwca 2015 r. na kwotę 11 454,45 zł z terminem płatności do dnia 15 lipiec 2015 r., (tj. 30 dni) L. T. (1) prawidłowo wykonał przedmiot umowy. Pozwana nie zgłaszała zastrzeżeń w zakresie wykonanej usługi. Pomimo wystosowania przez L. T. (1) wezwania do zapłaty pozwana nie uregulowała w całości swojego zobowiązania wynikającego z faktury VAT nr (...).

Dowód: umowa zlecenia (k.7), zeznania świadka L. T. (1) (k.72-73 VI GC 592/16/3), raporty pracy sprzętu (k.8-10), faktura VAT (k.11), wezwanie do zapłaty (k.12) wraz z potwierdzeniem nadania (k.13) i wydrukiem śledzenia przesyłki (k.14),

Powód S. J. na podstawie umowy powierniczego przelewu wierzytelności nr (...) z dnia 18 listopada 2015 r. dokonanej z L. T. (1) nabył wierzytelność wynikającą z faktury VAT nr (...). wraz z wszelkimi prawami, które są z tą wierzytelnością związane.

Dowód: cesja (k.15) wraz z załącznikiem nr 1 (k.15v), umowa powierniczego przelewu wierzytelności (k. 16-18) z załącznikiem nr 3 (k.18).

Powód S. J. wezwał pozwaną (...) Sp. z o.o. w G. do zapłaty kwoty wynikającej z faktury VAT nr (...). Pozwana nie zapłaciła.

Dowód: wezwanie do zapłaty (k.19-19v) wraz z potwierdzeniem nadania (k.20).

Powyższe ustalenia poczynione zostały w oparciu o powołane dowody z dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne w całości. Należy podkreślić, że powołana dokumentacja pomimo iż pochodziła z różnych źródeł przedstawiała spójny obraz przebiegu wydarzeń, który był prawdopodobny w świetle zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego.

Sąd poczynił również ustalenia faktycznie w oparciu o zeznania świadka L. T. (1) uznając je w całości za wiarygodne. W ocenie Sądu zeznaniom ww. świadka należało dać wiarę, jako że w sposób spójny przedstawiały one okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy i są zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Sąd pominął dowód z przesłuchania stron, albowiem pomimo prawidłowego wezwania i pouczenia nie stawiała się żadna ze stron. Sąd nadto pominął cofnięte wnioski dowodowe.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wytoczone w sprawach **VI GC 592/16/3 i VI GC 593/16/3** przez S. J. przeciwko (...) Sp. z o.o. w G. zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód w powyższych sprawach domagał się zasądzenia na jego rzecz kwot z tyt. nieuregulowanego zobowiązania pozwanej wynikającego z niezapłaconych faktur VAT nr (...) z dnia 15 czerwca 2015 r. na kwotę 11 454,45 zł z terminem płatności do dnia 15 lipiec 2015 r. oraz faktury VAT nr (...) z dnia 23 czerwca 2015 r. na kwotę 13 782,15 zł, wystawionych przez poprzednika prawnego L. T. (1) za wykonaną usługę pracy koparki.

Pozwana natomiast w obu sprawach zaprzeczyła istnieniu zobowiązania względem L. T. (1) zarówno, co do zasady, jak i wysokości. Zakwestionowała aby zawierała umowę z L. T. (1) wobec czego również powód nie mógł nabyć od niego wierzytelności. Pozwana za bezzasadne uznała działanie L. T. (1), który wystawił faktury VAT, które w żaden sposób nie uzasadniają istnienia zobowiązania ani jego wysokości. Pozwana zakwestionowała ponadto wykonanie przez L. T. (1) jakichkolwiek prac.

Podstawą prawną roszczenia powoda jest art. 509 k.c. zgodnie z którym wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Należy wskazać, że zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na stronie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Uwzględniając treść art. 6 k.c. trzeba stwierdzić, że do osoby występującej z pozwem należy udowodnienie faktów pozytywnych, które stanowią podstawę powództwa, gdyż z faktów tych wywodzi ona swoje prawo. Do przeciwnika natomiast należy wykazanie okoliczności niweczających to prawo lub uniemożliwiających jego powstanie (wyrok SN z dnia 19 listopada 1997 r. I PKN 375/97). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.) (wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 r. I CKU 45/96). Innymi słowy na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, a na stronie pozwanej obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jej wnioski o oddalenie powództwa. Zgodnie z art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zgodnie z zasadą kontradyktoryjności ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania cywilnego. To one, a nie Sąd, są wyłącznym dysponentem toczącego się postępowania i one wreszcie ponoszą odpowiedzialność za jego wynik (tak uzasadnienie wyroku SN z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96; wyrok SN z dnia 7 marca 1997 r., II CKN 70/96; uzasadnienie wyroku SN z dnia 16 grudnia 1997 r., II UKN 406/97; wyrok SN z dnia 15 grudnia 1998 r., I CKN 944/97; wyrok SN z dnia 7 lipca 1999 r., II CKN 417/98; uzasadnienie wyroku SN z dnia 15 lipca 1999 r., I CKN 415/99; wyrok SN z dnia 7 października 1998 r., II UKN 244/98; postanowienie SN z dnia 28 września 1999 r., II CKN 269/99; uzasadnienie wyroku SN z dnia 11 października 2000 r., II UKN 33/00). Przepisy art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. wskazują, iż to na stronach ciąży obowiązek wykazywania swoich twierdzeń. Rola sądu w zakresie dowodzenia w postępowaniu cywilnym procesowym, sprowadza się – co do zasady – jedynie do oceny złożonego przez strony materiału dowodowego, o ile jest on dopuszczalny i zawnioskowany w należyty terminie. Zaznaczyć należy, iż dowodzenie własnych twierdzeń nie jest obowiązkiem strony (ani materialno-prawnym, ani procesowym), a tylko spoczywającym na niej ciężarem procesowym. Nie istnieje zatem żadna możliwość egzekwowania od strony aktywności w sferze dowodowej – sąd nie może nakazać czy zobowiązać do przeprowadzenia dowodu. Jedynie od woli strony zależy, jakie dowody zostaną przez sąd przeprowadzone. Przeciwno stronie natomiast – co wynika z art. 6 k.c. – skierują się ujemne następstwa jej pasywnej postawy. Fakty nieudowodnione zostaną pominięte i nie wywołają skutków prawnych z nimi związanych, co ostatecznie może prowadzić do przegrania procesu.

Zatem zgodnie z powyższą regułą na powodzie (wobec zaprzeczenia przez pozwaną) ciążył obowiązek wykazania zawarcia przez poprzednika prawnego umów na pracę koparki, jej warunków oraz samej realizacji na podstawie której powstało zobowiązanie pozwanej, tj. wynikające z faktury VAT nr (...) z dnia 15 czerwca 2015 r. na kwotę 11 454,45 zł z terminem płatności do dnia 15 lipiec 2015 r. oraz faktury VAT nr (...) z dnia 23 czerwca 2015 r. na kwotę 13 782,15 zł.

W ocenie Sądu powód w pełni sprostał dyspozycji przywołanego art. 6 k.c. Na poparcie swoich twierdzeń przedstawił szereg dowodów, tj. umów zlecenia, z których jednoznacznie wynika, że Pozwana w dniu 5 czerwca 2015 r. wykonała usługi koparką dwudrożną z obsługą – w miejscowości P. (naprawa przejazdu na linii kolejowej nr. 181 w km 199+800) wraz z transportem oraz w dniu 15 czerwca 2015 r. zleciła wykonanie usług koparką dwudrożną z obsługą – w miejscowości S. (I. kol. 062 naprawa przejazdu na linii kolejowej) wraz z transportem. Twierdzenie pozwanej, że adresatem powyższych zleceń nie był poprzednik prawny tylko (...) Sp. z o.o. w R. nie znajdują potwierdzenia, gdyż z zeznań świadka L. T. (1) wynika, że jest współwłaścicielem powyższej spółki, a spółka ta zajmuje się tylko transportem koparki natomiast usługi związane już z samą pracą koparki świadczy L. T. (1) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą Przedsiębiorstwo (...) L. T. (1). Nadto przesłuchiwany również na okoliczność warunków umów świadek L. T. (1) potwierdził, że fakturowanie za pracę sprzętu odbywać się miało w cyklu - 7 dni pracy z terminem zapłaty 30 dni a także, że strony przyjęły stawkę (wynagrodzenie) za pracę koparki w wysokości 135,00 zł netto za godzinę pracy (warunki zlecenia ustalał z przedstawicielami pozwanej, tj. panem (...), O. oraz W.).

Należy również wskazać, że materiał zgromadzony w sprawie wskazuje, że poprzednik prawny prawidłowo wykonał na rzecz pozwanej świadczonej usługi, a pozwana nie zgłaszała żadnych zastrzeżeń.

Pozwana nadto nie zaprzeczyła jakoby takie prace na wskazanych odcinkach wynikających ze zleceń w ogóle się odbywały.

Zatem wbrew twierdzeniom pozwanej powyższe dowody jednoznacznie wskazują zawarcie przez pozwaną z poprzednikiem prawnym umów na świadczenie usług koparką (czyli umów o świadczenie usług w rozumieniu art. 750 k.c. w zw. z art. 734 k.c.) nadto potwierdzają, że istniał pomiędzy pozwaną a poprzednikiem prawnym stosunek obligacyjny na w/w warunkach oraz potwierdzają, że poprzednik zlecone mu usługi wykonał w sposób prawidłowy słusznie domagając się zapłaty za wystawione faktury VAT.

Należy również wyjaśnić, że faktura jest dokumentem prywatnym, o którym mowa w art. 245 k.p.c. Dowód z dokumentu prywatnego jest zaś samodzielnym środkiem dowodowym, którego moc sąd ocenia według zasad określonych w art. 233 par. 1 k.p.c. Dlatego w procesie strona przeciwna może skutecznie zaprzeczyć prawdziwości dokumentu prywatnego, albo twierdzić, że zawarte w nim oświadczenie osoby, która je podpisała, od niej nie pochodzi. Pozwana jednak nie kwestionowała prawdziwości wystawionych przez poprzednika prawnego faktur VAT. Również w ocenie Sądu autentyczność załączonych do akt sprawy faktur nie budzi żadnych wątpliwości. Przedmiotowe faktury wraz z pozostałym materiałem dowodowym w pełni ze sobą korespondują i stanowią podstawę świadcząca o zobowiązaniu strony przeciwnej.

Należy również wskazać, że wobec poczynienia przez Sąd ustaleń, że poprzednikowi prawnemu przysługiwała wobec pozwanej wierzytelność z faktury VAT nr (...) z dnia 15 czerwca 2015 r. na kwotę 11 454,45 zł z terminem płatności do dnia 15 lipiec 2015 r. oraz faktury VAT nr (...) z dnia 23 czerwca 2015 r. na kwotę 13 782,15 zł, umowy cesji zawarte z powodem są w pełni skuteczne i przysługują powodowi.

Zatem biorąc pod uwagę wyżej poczynione rozważania, Sąd uznał dochodzone przez powoda roszczenie (w sprawie **VI GC 592/16/3**) za zasadne i w związku z tym w punkcie 1 wyroku zasądzone od pozwanej na rzecz powodów kwotę 13 782,15 zł.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c.. Powód domagał się odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 24 lipca 2015 roku do dnia zapłaty, a żądanie to pozostawało uzasadnione w świetle powołanych przepisów.

O kosztach postępowania (w sprawie **VI GC VI GC 592/16/3**) orzeczono w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 98 i 99 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na łączną kwotę kosztów postępowania złożyły się kwoty: 690,00 złotych tytułem opłaty od pozwu, 17,00 zł tytułem opłaty od

od pełnomocnictwa oraz 2400,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona zgodnie z §6 pkt. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z dnia 3 października 2002 r. ze zm.), co daje łączną kwotę 3 107,00 zł.

Sąd uznał dochodzone przez powoda roszczenie (w sprawie **VIGC 593/16/3**) za zasadne i w związku z tym w punkcie 3 wyroku zasądzone od pozwanej na rzecz powoda kwotę 11 457,45 zł.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c.. Powód domagał się odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 16 lipca 2015 roku do dnia zapłaty, a żądanie to pozostawało uzasadnione w świetle powołanych przepisów.

O kosztach postępowania (w sprawie **VIGC 593/16/3**) orzeczono w punkcie 4 wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. i 99 k.p.c. zgodnie z którymi strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na łączną kwotę kosztów postępowania złożyły się kwoty, 17,00 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa, 573,00 zł tytułem opłaty od pozwu oraz 2400,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona zgodnie z §6 pkt. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z dnia 3 października 2002 r. ze zm.), co daje łączną kwotę 2 990,00 zł.

SSR Jolanta Brząk